

1908) har hjemlet ugifte Mødre Ret til at faa det Barnefaderen paalagte Underholdsbidrag udbetalt af det offentlige uden Fattighjælps Virkning, selv om Barnefaderen er afgaaet ved Døden, maa det formentlig erkendes, at Kvinder, som have levet i Ægteskab og ved Døden berøves deres Forsørger, ligeledes have et retfærdigt Krav paa virksom Støtte fra det offentlige Side, naar der er Trang til Stede. Det vilde ikke være rigtigt i disse Tilfælde af uforskyldt og undertiden kun midlertidig Trang at henvise til det offentlige Fattigvæsen, og den private Velgørenhed er — i alt Fald udenfor de større Byer — utilstrækkelig organiseret til paa virksom Maade at gennemføre et almindeligt Forsorgsarbejde for Enker med Børn. Derimod haves der i de kommunale Hjælpekasser overalt i Landet en Institution, der efter de allerede indvundne Erfaringer maa anses for egnet til i alt Fald foreløbig og forsøgsvis at bestride den foreliggende Opgave. Det vil da formentlig findes naturligt, at der — som foreslaaet i nærværende Bestemmelse — gennem en Tilføjelse til Loven om Hjælpekasser direkte paalægges Kasserne en særlig Pligt til at drage Omsorg for, at værdige, trængende Enker med uforsørgede Børn saa vidt muligt understøttes af Kassen. Ved den i Forslagets § 4 foreslaaede Forhøjelse af Statstilskud er der søgt Midler til for Statens Vedkommende at fyldestgøre de forøgede Krav fra Hjælpekassernes Side, som maa blive en Følge af den Kasserne saaledes paalagte Opgave.

Det foreliggende Forslag tilsigter ikke nogen endelig Løsning af det omfattende og vanskelige Spørgsmaal om Samfundets Forsorg for trængende Enker og deres uforsørgede Børn. Lovgivningsmagtens Stilling til denne betydningsfulde Sag er forbeholdt. Det i indeværende Rigsdags-samling i Folketinget indbragte Forslag til Lov om Hjælp fra det offentlige til faderløse, ubemidlede Børns Underhold og Opdragelse (Rigsdagstidenden 1909—10, Tillæg A. Sp. 1963 ff.) har givet Regeringen Anledning til fornyede Overvejelser, og Indenrigsministeriet har umiddelbart efter det nævnte Lovforslags første Behandling truffet Foranstaltning til saa vidt muligt at tilvejebringe statistisk Materiale til Bedømmelse af de finansielle Følger af For-

slagets Gennemførelse. Det formenes imidlertid, at Muligheden af videregaaende Forholdsregler fra Samfundets Side til Bedste for Enker med Børn ikke bør have i Medfør, at Sagen for Tiden udsættes. Man har derfor ønsket gennem nærværende Forslag at henlede Opmærksomheden paa, at der i de kommunale Hjælpekasser haves en allerede indarbejdet Institution, der efter sit almindelige Formaal har et naturligt Kald til at optage Forsorgen for den paagældende Kreds af trængende som et organisk Led af sin Virksomhed.

Til § 3.

Denne Bestemmelse tilsigter at fremskaffe en fyldig Statistik over de til Understøttelse af Enker med Børn medgaaende Beløb.

Til § 4.

Af det samlede Statstilskud, 450,000 Kr., der i Finansaaret 1909—10 i Henhold til Hjælpekasseloven og Lov Nr. 55 af 1. April 1909 om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed kunde ydes i Erstatning til Kommunerne for det af disse til Hjælpekasserne ydede Tilskud, er der i Finansaaret forbrugt ca. 400,000 Kr. For at fyldestgøre de forøgede Krav paa Tilskud fra Statens Side, som maa blive en Følge af de Hjælpekasserne ved nærværende Forslag paalagte Opgaver, har man ment at burde foreslaa det ordinære Tilskud ifølge Hjælpekasseloven, 250,000 Kr., forhøjet med 250,000 Kr. til 500,000 Kr. For det kommende Finansaar vil der herefter være til Raadighed i alt ca. 550,000 Kr. eller ca. 150,000 Kr. mere end forbrugt i Finansaaret 1909—10.

Det er ikke muligt at bedømme, om dette Beløb vil være tilstrækkeligt til at muliggøre, at Statstilskuddet vedblivende naar op til $\frac{1}{3}$ af Kommunernes Tilskud trods de større Tilskud, der ville foranlediges dels ved den vedvarende Arbejdsløshed, dels ved den Udvidelse af Hjælpekassernes Virksomhed, der er i fuld Gang, og som det er dette Lovforslags Hensigt yderligere at fremme. Men det maa under de forhaandenværende økonomiske Forhold anses for nødvendigt vedblivende at sætte en fast Grænse for Statens Tilskud, og man har ikke ment at kunne gøre dette Tilskud større end her foreslaaet.